

Til lovforslag nr. L 232. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 26. maj 2000*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social service og lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Styrkelse af den særlige støtte til børn og unge og om dispensationsadgang ved nedsættelse af børn og unge-udvalg)

§ 1

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 26 af 17. januar 2000, som ændret ved § 3 i lov nr. 207 af 27. marts 2000, foretages følgende ændringer:

1. I § 32, stk. 2, 1. pkt., ændres »i eget miljø« til: »i hjemmet eller i det nære miljø«.

2. I § 32 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Ved anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel skal der lægges afgørende vægt på, at støtten ydes ud fra barnets eller den unges bedste, herunder skal der lægges vægt på at give barnet eller den unge en stabil og god voksenkontakt og kontinuitet i opvæksten.«

3. Efter § 33 og før overskriften til § 34 indsættes:

»Tværkommunal underretningspligt

§ 33 a. Hvis en familie med et eller flere børn under 18 år flytter fra én kommune til en anden kommune og fraflytningskommunen finder, at et eller flere børn har behov for særlig støtte, skal fraflytningskommunen underrette tilflytningskommunen herom.«

4. Overskriften til § 35 affattes således:

»Enkeltpersoners underretningspligt m.v.«

5. I § 35 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte regler, hvorefter personer, der udøver offentlig tjeneste eller hverv, skal underrette kommunen, hvis de under udøvelsen af deres tjeneste eller hverv får kendskab til en gravid kvinde med alvorlige misbrugsproblemer, der giver formodning om, at der er behov for støtte. Socialministeren kan fastsætte tilsvarende regler for andre grupper, der under udøvelsen af deres erhverv får kendskab til sådanne forhold.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

6. Efter § 37 indsættes efter overskriften »Undersøgelser«:

»§ 37 a. For at tilgodese børn og unge med behov for særlig støtte opretter kommunen en tværfaglig gruppe, der skal sikre, at støtten ydes tidligt og sammenhængende, og at der i tilstrækkeligt omfang formidles kontakt til lægelig, social, pædagogisk, psykologisk og anden sagkundskab.

Stk. 2. Et af gruppens medlemmer udpeges som ansvarlig for at koordinere indsatsen over for det enkelte barn og den enkelte unge.«

7. I § 38, stk. 1, 4. pkt., indsættes efter »andre«: »», jf. § 37 a«.

8. § 40, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Blandt de i stk. 2 nævnte foranstaltninger vælges den eller de mindst indgribende formålstjenlige foranstaltninger.«